

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. június 5.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

AZ ÚRTÓL VAN EZ

Énekek: 136,1-3; 630; 272,1.; 272,2.4.6.

Lekció: Bírák 13,1-5

Alapige: Bírák 13,24-14,4

És szült az asszony fiat, és nevezé annak nevét Sámsonnak, és felnevedék a gyermek, és megáldá őt az Úr. És kezdé az Úrnak lelke őt indítani a Dán táborában, Córa és Estháol között. És lement Sámson Timnátba, és meglátott egy nőt Timnátban a Filiszteusok lányai közül. És mikor hazament, elbeszélte ezt atyjának és anyjának, és monda: Egy nőt láttam Timnátban a Filiszteusok leányai között, most azért vegyétek őt nékem feleségül. És monda néki az ő atyja és anyja: Hát nincsen a te atyádfiainak és az én egész népemnek leányai között nő, hogy te elmegy, hogy feleséget végy a körülmetéletlen Filiszteusok közül? És monda Sámson az ő atyjának: Őt vegyed nékem, mert csak ő kedves az én szemeim előtt. Az ő atyja és anyja pedig nem tudják vala, hogy ez az Úrtól van, hogy ő alkalmatosságot keres a Filiszteusok ellen, mert abban az időben a Filiszteusok uralkodtak Izráel felett.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged, hódolunk előtted, mert valóban te hatalmas Isten vagy, akinek karja uralkodik és nem távoli, személytelen valóság, hanem olyan közellevő, mint ahogy a köszöntés igéjében is kijelentetted, mint a pásztor a bárányhoz, amikor éppen ölébe veszi, fölemeli. Te tudod, Urunk, hogy akár fizikai, akár lelki igazságok, dolgok miatt talán most bennünket is föl kell, hogy emeljen. Kérünk téged arra, mennyei Édesatyánk, hogy hadd érezzük át ennek az örömét, hogy közel van hozzánk az Isten.

Köszönjük a bűnbocsánatot, a szabadítást, köszönjük, hogy nem csak a filiszteusoktól akartad szabadítani népedet akkor és ott, hanem bennünket is itt és most mindentől, mindenkitől, ami vagy aki távol tartana tőled.

Kérünk, hadd lehessen olyan életünk, mint amilyen a hithősök élete is lehetett. Köszönjük, hogy Sámson is hithőssé lehetett. Szeretnénk engedelmesen élni, szeretnénk bízni, és a gyermekeinket is úgy nevelni, ahogy Manoáh és felesége is az ígéret gyermekét nevelhette majd később. Hálásak vagyunk, hogy az ószövetségi történeten keresztül is láthatjuk az Úr Jézus személyét majd. Ma is órá akarunk tekinteni, akiben és aki által elvégeztél mindent, Atyánk.

Kérünk téged, szólj hozzánk, taníts, erősíts, vigasztalj, ma is azt add, amire éppen most szükségünk van egyénként is és mint közösség, Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Ha reggel olvastuk az újszövetségi kijelölt igeszakaszból az Úr Jézus születése történetét, annyira megható volt látni a pásztorok viselkedését, amikor találkoztak az Úr Jézussal – pedig akkor Jézus még csak kisbaba volt –, de tudták, hogy ki ő, felismerték a Messiást az ő személyében, és erről olvashattunk a 20. versben ott a 2. részben Lukács evangéliumában, hogy örvendezve, Istent dicsérve, magasztalva tértek vissza a megszokott hétköznapi életbe. Egy biztos, hogy mindenképpen másképp éltek már a pásztori élet minden hétköznapiját. Nem tudjuk, hogy mi történt velük utána, ha még éltek Jézus kereszthalálakor, majd feltámadásakor, ők is bizonyára csatlakozhattak az Úr népéhez, az egyházhoz. Ezek a pásztorok megtapasztalták az Isten jelenlétét, az isteni ígéretek beteljesedését, hogy ő uralkodik, bármi, ami történik, az ő irányítása alatt zajlik, eljött a Messiás és ez töltötte be az életüket. Nehéz hétköznapi helyzetek voltak a pásztorélet miatt, de ez volt a jellemzőjük: magasztalták és dicsérték az Istent.

Olyan szomorú volt éppen ezért ma reggel is, olvasva a csendességben a lukácsi ígét, újra erre gondolni, hogy Sámson szülei, Manoáh és a felesége nem tudták Istennel kapcsolatban azt, amit tudniuk kellett volna, ezért az ő szívében a szomorúság és a keserűség maradt. Sámson történetében azt látjuk ott az elején, hogy Sámson első látásra megszeret egy filiszteus lányt, akit aztán feleségül is vesz. És kiderül a leírásból, hogy ez az Úrtól van. Ez a kifejezés az, ami az egész történetet, Sámson történetét, de az egész Bírak könyvét is meghatározza, a Bírak könyve hasonló kifejezései, gondolatai miatt mondható ez. Mivel nem tudták a szülők, maradtak szomorúak.

Ha valaki tudja, hogy az Úrtól van bármi, ami történik a bűneset utáni világban is, a legsötétebb órákban vagy időszakokban is tudhatja, hogy jó kezekben vannak a dolgok. A bűn, az bűn marad, és a bűneset utáni világ minden szörnyűsége bánthatja az Úr népét is – lásd a sátán is kísért –, de a hívó ember, Isten népe akkor is tudhatja, láthatja szülőként is, hogy az Úrtól vannak a dolgok. S ha Sámson életét az jellemzi, hogy ő is ezt meri hinni, és ennek a tudatában éli az életét, akkor mindent úgy tesz bíráként, szabadítóként a maga idejében a filiszteusok ellen, ami kedves az Úr szemében, ami kedves az Úr előtt. Ha nincs a helyén Sámson – és olyan szomorú, hogy erről kell majd az elején szólni –, akkor úgy cselekszi a dolgokat, úgy éli az életét, ami kedves a saját maga szemei előtt.

Először ezt vizsgáljuk tehát, Sámsonra mi jellemző az Úr szolgájaként, amikor az életét ez a kifejezés jellemzi: kedves az én szemeim előtt. Majd pedig megvizsgáljuk, hogy ha 'az Úrtól van ez' igei igazság a helyén van a hívő ember életében, akkor mennyivel másképpen élheti az életét.

Az biztos, hogy Sámson hithős, nem tragikus hős. Ismerve az ő egész életét, látjuk, hogy nem volt egyáltalán nagyon dicsőséges az ő élete, csak amikor az Úr Lelkétől indítatva felkenten tett hőstetteket, ott látjuk őt a helyén. A személyes élete, a házaselete, a családi élete, az egyáltalán nem pozitív példa, sajnós. De mégis ott van ez az igei gondolat: az Úrtól van ez.

Nézzük meg tehát, hogy Sámson hogyan is élt. Olyan kegyelmes Isten Lelke, amikor a Bírák könyvében hosszú fejezeteket szentelt annak a leírására, hogy megismerhessük ezt a hithóst. A bírák kora – a konzervatív teológiai írásmagyarázók többsége véleményét követve – közel 400 esztendő. S ahogy a könyv utolsó versében leírja, az emberi szempontot, az emberi oldalt figyelembe véve, ennek az igazságát figyelve, mi jellemző ebben a közel négy évszázadban Isten népe életében? Ezt a kijelentést olvassuk a 21. rész 25. versében: „Ebben az időben nem volt király Izraelben; azért mindenki azt cselekedte, ami jónak látszott az ő szemei előtt.” – Károli fordításban, tehát a maga szemei előtt.

Az emberi szempontot figyelembe véve újra kiemelve: Isten népe, Isten egyháza közel 400 éven át úgy él, amit a szabadosság szóval lehet a leginkább jellemezni. Az énekekben, ahogy énekeltük, az Úr elvégzetett igazsága, csodája, tette, szabaddá tett. De itt szabadosság van: Isten és törvényével szemben élni.

Ami pedig különösen elszomorító a Bírák könyvében, hogy Sámsonnál a bíra, a szabadító is ilyen, ő is szabados. A korábbi bírák történetét ha újra átolvassuk, figyeljük meg, hogy jellemző volt ez a kifejezés, hogy vétkezett Izrael, gonoszul cselekedtek, jött az ellenség, ebben szenvedtek, imádkoztak és az Úr szabadítót támasztott, és a szabadítón keresztül sok áldást tett. Sámson is szabadító, de Sámson élete, sajnós a szabadosságra példa.

Isten beteljesítette, amit ígért a szüleinek, az édesanyjának legelőször, Sámson elkezdte szolgálatát fiatalemberként. Az Úr Lelke fölindította és elindul, hogy végezze azt, amit Istentől kapott feladatkeppen végeznie kell. És a legelső történet: lemegy Timnáthba. És szerelem első látásra. Hadd mondjam egyszerűen, mert talán ez a legjellemzőbb példa lehetne, hogy amikor egy hívő fiú – persze, mivel Sámsonról van szó, most a fiúkat említem, de hívő lány is teheti – fölmeleg a facebookra és ott meglát valakit, szerelem első látásra, de mikor kiderül róla, hogy nem jár még hitben, és nem is akar, de mégis marad a kapcsolat, távkapcsolat először, utána házasságkötés, de a hívő nem hívővel. Sámson ezzel a fiatal lánnyal is házasságot köt majd. A szülei ellenére is.

Sámson idejében, hallottuk, a filiszteusok uralkodtak Izraelben. Olyan keserű azt olvasni, hogy Júda törzse fölött is, a választott törzs fölött is filiszteusok uralkodnak. Saul és Jonatán élettörténetében nem sokkal később olvassuk, hogy csak a filiszteusok földjén lehettek kovácsok, tehát Izrael még ha akart volna, se tudott volna harcolni, háborúzni a filiszteusok ellen, akiknek egyébként a kor legkorszerűbb fegyverei voltak, mert nem volt kovács, aki fegyvereket kovácsol-

jon az eszközökből. De Sámson idején azt látjuk, nem is akartak nagyon háborúzni, béke van a filiszteusok és Izrael között, béke van a hívők és a nem hívők között. Nyugodtan házasságot köthet Sámson egy filiszteus lánnyal.

És ami valóban kifejezetten fájó, hogy a könyvben itt az első bíra, aki úgy él, mint ahogy a nép is él, és olyan szomorú ezt látni, itt a 3. vers végén olvashattuk, Sámson életénél vezeti fel a Szentírás ezt a jellemzőt: kedves az ő szemei előtt. Ő kedves az én szemeim előtt. A Bírák könyve végén hangsúlyosabban előjön ez a kifejezés, ahogy hallottuk is már.

Sámson nem az Úr rendje szerint gondolkodik, és érez, és cselekszik, és dönt, hanem a világ trendje szerint. Ezért teszi azt, amit. Ne feledjük, hogy később Dávid maga is a világi trendet követte, vétkezett Betsabéval. Vagy gondoljunk Salamonra, mennyire szerette az Urat, aztán a végén mennyire szerette a sok feleségét. Salamon élettörténeténél található az a kifejezés, hogy ragaszkodott azokhoz, akiket szeretett. Ádám és Éva történeténél írja ezt: elhagyja a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez és lesznek ketten egy testté, és Jézus erre utal, hogy amit az Isten egybeszerkesztett, azt ember el ne válassza. Salamonnál azt látjuk, hogy nem egy feleséghez ragaszkodik, hanem sokhoz, mert az a trend.

Sámson, akinek a születése csoda, hiszen egy meddő édesanya mégiscsak szülhet gyermeket, boldog a szülőpár, hallottuk, hogy megáldotta az Úr, indítja az Úr Lelke, érzi Sámson, hogy az Úrnak terve van velem. Az Úrnak szentelt anyja méhétől fogva, tehát az Úré, az Úrhoz tartozó eszköze, és mégis azt látjuk, hogy hogyan él. Hogyan él, amikor arra figyel, hogy mi kedves a saját szememben, mi az, amire én vágyakozom. Elmondható – ami talán szójátéknak tűnhet, de mégis ez nagyon komoly jellemző: túl világi módon gondolkodik. Ha túlvilági módon, azaz az Úr szerint lenne az élete, az Úr rendje szerint, akkor egészen másképp élné meg a házasságot és a családi életet is. De mivel túl világi, ezért az Úr nélküli az életének ez a része.

Ezért is olyan fontos és hangsúlyos, hogy éppen egy ilyen bíra élete történeténél akarja nagyon kiemelni az Úr Lelke számunkra, hogy de még egy ilyen szabadítót is, egy ilyen bűnös Isten szolgáját is Isten hogy fel tudja használni.

Szeretném megjegyezni, hogy vannak, akik úgy értelmezik itt a bibliai szöveget, hogy Sámson akart alkalmatosságot vagy ürügyet keresni. Én azoknak az írásmagyarázóknak az álláspontját követem, és a magyarázatban is csak erre akarok utalni, amikor ez a szó, ott a héber szöveg jelentésében is ez igazolható, az Úrra vonatkozik. De az egész sámsoni történetből látszik, hogy itt tényleg az Úr van mindennek hátterében.

Sámson élhet és érezhet az Úr nélkül, de az Úr jelenlétét nem nélkülözi az élete. Sámsonnak az élete és az Úrnak a jelenléte és cselekedete igei kijelentése mindenképpen feszültséget jelent számunkra. Mert itt a bűn-kérdés és az Úr-kérdés egymás mellett. Hogy lehet az Úrtól, mikor Sámson valamit tesz?

Ne felejtsük el, hogy hasonlókról olvastunk már József történetében, 45. rész és az 50. rész a Mózes 1. könyvében, József azt mondja a testvéreinek, akik miatt oda került Egyiptomba, hogy nem ti küldtetek, hanem az Isten küldött,

az Úr köldött engem a ti megmaradásotokért. Ti gonoszt gondoltatok, az Úr jóra gondolta fordítani. És maga az Úr Jézus megváltó műve is ezt igazolja, hogy emberi bűnök, gonoszság, de az isteni terv. Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 4. részében, amikor Isten népe imádkozik, mert bántják a vezetőket és fenyegetik őket, hogy ne beszéljenek Jézusról, akkor arról tesznek imádságban hitvallást, hogy ami most történik, az tulajdonképpen az, hogy végbe megy mindaz, amit a te kezded és a te akaratod öröktől fogva elvégzett. Az történt Jézussal is és az történik velünk is.

Nem a bűn és a bűnös emberi érzések, döntések, cselekedet az, ami az Úrtól való, mert az az ember bűne a bűneset óta, hanem ahogyan Isten ebből is, amit ki tud hozni. És nem valami B-tervet – nem sikerült az A, hát mégsem olyan jó az én szolgám, akkor valahogy majd megoldom. Nem! Arról van szó, hogy ami történik, az Úrtól van. Istennek mindent meghaladó páratlan hatalma, bölcsessége, terve, mindent az isteni célnak megfelelően cselekszik a bűn, a bűnös körülmények ellenére is, vagy ha kell, éppen azok által is. A maga isteni dicsőségére, de ez nem valami távoli valóság számunkra, ez az isteni dicsőség ragyogjon fel a megváltásban, a szabadításban az ő népe számára és a bűnösök megítélésében. Isten dicsőségére és az ő választottjainak az üdvösségére.

Sámson is, Sámson egész élete így lehet Isten dicsőségének a magasztalására. Ezért lehet hithős. A hithősök nem az életükkel hősök, hanem az életük, ahogyan mutat az Úrra. A hit, az soha nem az emberi tettekre néz. A hit mindig az Úrra és az Úr tetteire néz, tekint.

Sámson szülei nem tudták, hogy az Úrtól van ez. Te tudod? Szülőként, nagyszülőként, dédszülőként tudod és hiszed, hogy a bűneset után bármi, ami történik az Úr népével az Úrtól van? A feszültséget nem tudjuk mi sem feloldani. A bűn a mi életünkben is sajnós bűn marad, és lehetnek nagyon súlyos következmények is, amiket hordozni kell, de amikor az az igazság található a Szentírásban „az Úrtól van”, akkor felmutatja, hogy ki is ez az Úr, és hogyan is munkálkodik még Sámson életén keresztül is.

Ezt vizsgáljuk meg még a folytatásban.

A 13. rész elejéről hallottuk, hogy tulajdonképpen az egész történet az Úrtól indul ki, de mégis hadd menjek még előbbre. Mivel is kezdődik a Bírak könyve? A Károli-fordításban egyértelműen szerepel: és lőn – ami több történeti könyvben is korábban már szerepelt. Fölvezeti ez a kifejezés is, hogy itt Isten cselekszik, a történések nem csak úgy zajlanak, hanem Isten hajtja végre az isteni üdvtervet, üdvtörténet zajlik, cselekszik az Úr. És az utolsó vers igei kijelentésével mint kerettel mutatja, az isteni oldal (az „és lőn”), az emberi oldal (mindenki azt teszi, ami kedves a saját maga szemében), de az egész könyv mutatja, hogy Isten hogyan készít akkor királyt az ő népének, hogyan tartja meg a népét, hogy majd a Messiáskirály elérkezessen – erről majd a későbbi történeti könyvek írnak.

Isten Sámson idejében is akar adni szabadítót, ezért most újra mondjuk ki, egy meddő asszonynak megígéri, hogy gyermeked lesz. Aztán a Manoáh és a felesége beszélgetése az Úr angyalával, azaz az Úrral magával a történet foly-

tatása, és a 24. verstől kapcsolódtunk be, hogy megszületett a gyermek, és amit már jeleztem is, az Úr megáldja, indítja, és a gyermek elindul az útján. Ha Sámsonat nézzük, látjuk az ő bűnét is, sajnos, és tényleg olyan tragikusnak tűnik Sámsonnak az egész élete. Tulajdonképpen csak az élete végén van szinte egy pozitívum a személyes életére nézve, hogy könyörög Istenhez, hogy: – Akkor, Uram, segíts most!

Mert a személyes életére nézve nem látjuk az Úr eszköze engedelmisségét, de ha az Urat nézzük, akkor kiderül, hogy az Úr még Sámson emberi gyengeségét is, emberi gyengeségéből fakadó bűnös tetteit is, gondolatait is, döntéseit is fel tudja használni és fel akarja használni. Mikor azt mondja itt az Úr az édesanyának, hogy majd ez a kisgyermek, illetve ő szabadítja meg Izraelt a filiszteusok kezéből, hozzátette ezt a kifejezést, hogy ő kezdi megszabadítani, tehát benne van Isten tervében a folytatás, Sámson csak a kezdeti tetteket viszi végbe, hőstetteket. Jön a folytatás: Sámuel személye, Saul és Jonatán történetei, aztán ott vagyunk Dávidnál, és látszik, hogy hogyan szabadította meg Isten Izraelt a filiszteusoktól. És ahogy említettük, Dávid és Salamon vagy Sámuel, Saul vagy Jonatán sem voltak tökéletesek, de az Úr eszközei lehettek. Dávidnál pedig már látjuk a messiási ígéret közvetlen közelségét, hiszen Jézus a Dávid fia, és már nem csak a filiszteusoktól szabadítja meg az ő népét, hanem a bűntől is.

És gondoljuk végig, hogy tulajdonképpen az Úr Jézus élettörténetében is az emberi és az isteni oldal igazsága sokszor hordoz feszültséget. Én szeretném kérni, hogy az Úr Jézus Gecsemáné kerti imádságát most ennek a fényben gondoljuk át újra, hogy Jézus számára se volt egyszerű ezt vállalni, hogy ő a tökéletes, szent Istenember, de vállalnia kell, hogy „bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne”. Hát a tiszta és a szent hogy lehet bűnné?! Hogy lehet akkor ebből isteni szabadítás? Hát ez a titok! Hogy nem a bűnös ember, hanem az egyszülött Fiú, akinek azért ez nem egyszerű, de vállalja. Sámson bűnét és minden bűnös emberi gyengeségéből fakadó hamisságát, gonzságát is az Úr Jézus el kellett, hogy hordozza.

És benne vagyunk mi is. Te is benne vagy. Jézus megváltó művében – ahogy énekeltük, elvégeztetett – látszik, hogy az Úrtól van ez. Mi, akik most élünk az Úr népe tagjaiként, ha pedig még nem, akkor amíg az Úr Jézus el nem jön, amíg el nem hív az Isten magához a meghaláskor, addig hozzá lehet térni bárkinek, de aki nem ismeri az Urat, annak a számára ez a kijelentés nem tud bátorítás lenni, hogy az Úrtól van ez, hiszen Isten nélkül él.

De ha az Úrral élünk, őt követjük, micsoda bátorítás. „Ha elesik is az igaz, bizony felkél azért” – mondja a Példabeszédek könyve. Hányszor eshet el, hogy felkeljen? Emlékszünk, hogy ott milyen számot mond az Írás? Ha hétszer elesik is az igaz. De ez a hetes szám ott a költői műben is a teljességre vonatkozik: akárhányszor. Péter is azt mondta Jézusnak, hogy: – Hányszor lehet megbocsátani a testvéremnek, még hétszer is? És Jézus folytatta, hogy hányszor.

Ha elestél is, és ennek nagyon súlyos következményei vannak a személyes életedben, a családi életedben vagy a gyülekezeti életben, de az Úr kegyelme ragyog föl „az Úrtól van ez” kijelentésben. Mondjuk ki megint: a bűn, bűn ma-

rad és ez a miénk, de Jézus átvette és adja az újrakezdés lehetőségét. Salamon kitől született meg Dávidnak? Hát Betsabétól. Milyen megdöbbentő. Az Úrtól van ez.

Amikor János apostol Pátmosz szigetén van, mert számúzték, ott kapja a kijelentéseket, Jelenések könyve bibliai kijelentése így adatott neki. Mert nem csak a hívő ember eshet el, hanem az engedelmes hívő ember, aki vállalja a hitét egy nagyon nehéz körülmény közepette is, tapasztalja a bűneset utáni világ, a bűnös emberek támadását. Emiatt talán sír is, a helyzete kilátástalannak tűnő, de az Úrtól van ez, és tudom, hogy a szabadító mindent elvégzett és elvégez.

János Márk, aki a Márk evangéliumát leírta, ő volt az, aki nem akart a miszsióban továbbmenni az első missziói útján Páléknak. Őmiatta aztán – emlékszünk – Pál és Barnabás két úton indult el, és Pál a Timótheushoz írt levélben, melyek utolsó levelei, mégis azt írja ebben az újszövetségi levélben ott az élete végé felé Lukácsnak, hogy: hozzád Márkot is magaddal, mert hasznos a szolgálatra. Otthagyta a missziót, a lelki vezetők is nézeteltérésbe kerültek miatta, de pár év eltelik és ez a fiatalember mégiscsak az Úr szolgálója.

A kegyelem, az helyreállít. Az a kérdés – és ez lesz a befejező gondolat –, az a kérdés, hogy aki hiszi ezt, meri ezt megélni? Mert itt mutatkozik meg ez a nagy titok, hogy akkor már nem a magam szemében kedveset, tetszőt, igazat, egyeneset – ez a szó jelentése – akarom tenni, hanem ami az Úr szemében tetsző, egyenes, igaz és kedves. Ahogy Jézus maga is ezt megélte – gondoljuk végig, hogy az Atya iránti szeretetét, az Atya akarata iránti vágyát hányszor kijelentette.

Erre már volt utalás, mégis ide kíváncsok most, hogy a Bírák könyve utolsó versét felolvasom kétszer, csak egyszer kisbetűs ő-vel, másodszor nagybetűs Ő-vel. Hallgassuk kisbetűs ő-vel: „Ebben az időben nem volt király Izráelben; azért mindenki azt cselekedte, ami jónak látszott az ő szemei előtt.” Most a nagybetűs Ő: „Ebben az időben nem volt király Izráelben; azért mindenki azt cselekedte, ami jónak látszott az Ő szemei előtt.” Felolvasásban ki se hallatszik, hogy nagy vagy kicsi ő, de az életben óriási jelentőséggel bír, mások számára is mutat, amikor látszik, hogy a magam szemében vagy az Úr előtt kedves. Csak ennyi. A Károli-fordítás olyan kifejező: túlvilági, az Úr szerinti vagy túl világi? Az Úr rendje vagy a világ trendje?

Pál apostol, amikor beteg lett – valószínűleg a tövis betegség volt –, háromszor imádkozott, és mikor meghallotta, hogy elég a kegyelem, a végén elkezdett dicsekedni a betegségével, az erőtelenségével, mert ebben látszik az Úr kegyelme.

Pénteken Tagányi főorvos úr a szenvedéssel kapcsolatban tartotta az előadását. Ő is elmondta, hogy hogyan tapasztalja, hogy a hívő emberek mennyivel másképp tudják akár hordozni is a szenvedést, mert az Úrtól van ez és az Úr segít, hogy mi kedves az Úr szemében egy betegség közepette is.

Amikor az Úr Jézus elvégzett mindent, azt azért is tette, hogy az életünk igazolhassa, hogy az Úrtól van minden, ő mindent irányít, mindent elvégzett. A személyes életünkben, családi életünkben, gyülekezeti életünkben és a nem-

zetünk számára is, ahogy élünk, megmutathatjuk azt az életet, ami az Úr szemében kedves. Ez nem a szabadosság, hanem a szabadság. Kegyelmet, bűnbocsánatot nyert ember szabad élete, ami él az Isten kegyelméből naponta, ha kell, és ami megéli, megvalósítja azt, amiről a 37. Zsoltár 4. és 5. versei így szólnak: „Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit. Hagyjad az Úrra a te útadat, bízzál benne, majd ő teljesíti.”

Imádkozzunk!

Magasztalunk, mennyei Édesatyánk, hogy az Úr Jézus is ennek az éneknek (272,1.) a fényében, igazságában cselekedett, ő is a te akaratodat kereste mindenben. Bárcsak, Urunk, ennek az éneknek a szövege a mi lelkünket is igazolná, döntéseinket, érzéseinket. Köszönjük a bocsánatot, amikor nem ez volt a jellemző. Tudod, Urunk, hogy mi szeretnénk a te szemeid előtt kedvesen élni. Segíts, hogy a családi életben, a gyülekezeti életünkben is ez látszódjon.

Tudod, Urunk, hogy mennyire fáj nekünk a Trianon, mindaz, ami akkor történt és azóta is fájó. Kérünk arra, hogy adj a mi népünknek hozzád térést, lelki látást.

Különösen a Kárpátalján szenvedő, fizikailag is szenvedő testvéreinknek, ottani magyaroknak adj erőt hordozni a terheket, és hogy láthassák ők is minden bűn, világban levő hamisság ellenére is, hogy az Úrtól vannak a dolgok, te fölötte állsz mindennek.

Népünk vezetői is, kérünk, hogy ennek a fényében munkálkodjanak. Kérünk, hogy őket is tartsd alázatban, segítsd a döntéseiket.

És arra kérünk, Urunk, hogy mint a te néped gyülekezetként, közösségként is mutassuk, hogy te irányítasz mindent. Egymást is erősítjük, bátorítjuk, de mindenképpen te.

A kórházban levő testvéreinknek adj erőt, nekik is add az elég kegyelmet. Műtét előtt és műtét után levőknek is.

A gyászoló testvéreinknek add vigasztalásodat, akiknek friss a gyászuk, kérünk téged, vigasztald őket különösen is.

És kérünk, Urunk, hogy hadd merjünk gyermekekért, unokákért, dédunokákért azzal a hittel imádkozni, hogy őket meg tudod nyerni és meg is akarod. Reménységben hadd imádkozzunk, ne reménytelenül, kérünk.

És hadd tudjunk együtt örülni annak, amikor a helyén van a te néped és mi is, amikor minden úgy történik az életünkben, ami kedves a te szemeidben. Az Úr Jézusért cselekedd, hogy mi így éljünk, Urunk, valóban.

Hallgasd meg az imádságunkat az ő nevéért.

Ámen.

272,6 dicséret

Mind jó, amit Isten téssen, Mind örökké ezt vallom,
Ha rajtam bú, bánat léssen S kell bosszúságot látnom.
Mindazáltal Megvigasztal, Mint Édes Atyám, engem, Mert csak ő segítségem.